

VOTA IIIXXI.

OLYSIPPONE,

Cum facultate Sereniss. Cardinalis Iff.

INVICTISSIMO, ATQUE
POTENTISSIMO LVSITANIÆ
REGI SEBASTIANO, HVIVS NOMI-
NIS PRIMO, AFRICO, ÆTHIOPICO,
ARABICO, PERSICO, INDICO, S.P.Q.
OLYSIPPONENSIS PERPETVAM
FELICITATEM EXOPTAT.

OT A pro felicissimo natali tuo
die libenter suscepta, libentioribus
animis, incredibili totius vrbis a-
lacritate, deo optimo maximo, &
diuo Sebastiano, sacratissimo eius
martyri persoluimus, Rex inui-
ctissime, & tibi votiuæ pompæ,
publicæq; letitiæ signa mittimus:
sed & carmen in id argumentum conscriptum, in quo si quid
minus apte dictum (vt pote nimia letitia exultantibus ani-
mis) exciderit, tempori condonabis. Faxit Deus opt. max. vt
eadem vota complures per annos te incolumi persoluantur.

Michael Cabedius

A Nnuua vōriūā recēunt q̄ facula pompæ,
 Lætaq; solēnes aris vrbs reddit honores,
 Vrbs antiqua, potens, Graio fundata colono,
 Quæ caput occiduis tollit venerabile terris,
 Hic vbi se rapidis ponti Tāngus inserit vndis.
 Publica lætitiæ funduntur signa per omnem
 Latè urbem, meritò, socia cum plebe, senatus
 Vota, coronati soluunt iustissima patres.
 Dic Erato, quæ caussa sacri, cur gaudia festis
 Exhilarata choris, celebrant iuuenesq; , senesq; ?
 Vnica Lysiadum sceptri, & spes vnica gentis
 Hesperia, nulli regum pietate secundus,
 Ioannes princeps fuit his dilectus in oris,
 Quem (licet inuitis fati) clementia summi
 Per tria lustra dei, totidem & seruauerat annos,
 Dum bona coniugio, proli dumq; apta parandæ
 Ex vno, magnam in gentem contingeret ætas.
 Hunc pater, & patriæ, & nati deuinctus amore,
 Ad regnum cura studuit formare sagaci,
 Ipse suo exemplo cupiens componere mentem,
 Quæ regere imperio populos, quæ lenibus vrbes
 Legibus, in tanta quæq; æquo viuere iure,
 Fortuna sciret, neu duceret vlla licere,
 Omnia cum possiet, quàm quæ suasisset honesti,
 Et virtutis amor. queis altæ munia pacis
 Artibus, & belli tractaret iura, foretq;
 Tam ciui charus, quàm formidabilis hosti.
 Talis eras pater ô patriæ, rex gloria regum,
 Ioannes, tibi non elusa fugacibus hisce

Imperijs, oblita sui. *Indi*
Diuitijs mens intumuit, nec fluxit inërtem
In luxum, blandita tibi, tu pectore Olympum
Complexus placido, curis in regna vacabas
Prouidus, hostilis modò ne quis forte tumultus
Ingrueret, modò ne piratica signa rapinis
Assueta, auderent nostrum volitare per æquor.
Adde forum, legeſq; tuas te iudice sanctas,
Arbitrij ſecura ſui, cum libera patres
Iudicia, atque ſacer ſciret conſulta ſenatus.
Qualis eras populis tumidi quem nulla moueret
Tempeſtas animi, qui nullis cederet iræ
Fluctibus: haud quiſquam melius te iuris æqui
Noſſe modum: in pœnas tardus, legumq; ſeuerus,
Publica ſi quando cauſſa id depoſceret, vltor.
Largus opum, rectiq; tenax, largitor honorum.
Improba non geſtu, nec erat ſimulata minaci
Terrorè imperij ſpecies, amor ora, ſimulq;
Commendabat honos. his ergo adoleſceret hæres
Moribus, ad regnum natus, curarat, & orbi
Per contanguineas ſua fœdera reddere tædas
Occiduo: Arcæoi namq; ingens gloria Rheni
Carolus, alterno firmarat pignora pacis
Coniugio, vt ſtabilis multos duraret in annos
Fœdus amicitia, & concordia mutua binos
Vinciret populos, ſeroſq; ea cûra nepotes
Tangeret, vnanimè vt ſemper publica rectis
Commoda conſilij agerent. heu neſcia veri
Neſcia venturæ mortalia pectora fortis.

Mutauit

Mutauit pia vota Deus, natoq; parentes,
 Ioannamq; viro, patriam priuauit amico
 Principe, sic fontis populi scelera vltus, in vno
 In fontis capite: & regni spem iustulit omnem.
 Nostraq; confudit tenebrosa lumina nocte.
 Complentur clamore via, totaq; vagatur
 Vrbe furens populus, cœlumq; vlulatus impler,
 Fœmineos auræ quæstus, geminataq; planctu
 Lamenta horrifono reddunt: tum pectora luctu
 Victus vterq; parës, stupet, haud sua pignora tantû,
 Quantum vrbis casum flentes, regniq; ruinam.
 Quæ facies tunc vrbis erat! cum plena tumultu
 Per fora lugubri mista plebe, iret amictu.
 Nobilitas, cultuq; omnes censeret eodem
 Mœstas dies totis templis triste æra sonarēt.
 Luctifico æra sono casus testantia nostros.
 Attonitum huc, illuc populum, luctuq; furentem
 Ceruere erat, cœlo indignas iactare querelas.
 Priuatos cuiusq; lares, totamq; videres
 Misceri ante oculos magnis clamoribus vrbem.
 Quin etiam ipsa comam, vultum & laniata decorû,
 Et laceros conuulsa sinus, ad sidera fertur
 Mœrenti tales fuisse è pectore voces.
 Summe parens hominû, rerum inuiolata potestas,
 Qui mare, qui terras, qui cœlum numine complex,
 Perq; suas statuis (tua dum feret vltima fati
 Lex) mundum durare vices, hæc esse futuro
 Si stabilem imperio voluisti mœnia sedem,
 Quæ tot ab infidis retro possessa per annos

Hostibus, Alphonso tandem assertore nefandi
Mutauere tuis ritus, deliria sacris,
Vnde inuicta manus, pulsas transæquora Mauris,
Herculeiq; angusta freti, sæcunda coegit
Cedere Lyfiadum melioribus arua colonis,
Et parere tuis Bocchi penetralia signis.
Si ponti dominis statuisti has gentibus arces
Essè locum, quæ vera polo sub utroq; docerent
Numina, quæ populis, quos Sol primo imbuit ortu,
Iura darent, Libycis ereptaq; sceptrâ tyrannis,
Lyfiadum claris regum ditata trophæis,
Si placuit Gangi, rebusq; imponere Fois,
Quem tanto hæredem imperio, I.ysiq; potentem
Continuare paras queis successoribus aulam?
Principe de tali spem funere tollere acerbo
Sic vitum nostram? pietas id, vota; patris
Ioannis meruere? fides, reuerentiaq; æqui
Hoc meruit? Quin tu dignis si crimina pœnis
Vlcisci stat nostra, pios solare parentes
Instantis partus successu, & munere prolis:
Vnius ob meritum insontis qui mœnia seruas
Iudicio damnata tuo. sic fata, perennes
Effudit lacrymas, rumpens vaga sidera questu,
Auxilioq; vocans cœlestia numina Diuos:
Quos inter surgens, cœlo gratissimus Heros,
Dira Sebastianus prærendens spicula, flexis
Ante Deum genibus, procumbit, & ore precatur.
Æterni genitor nati, qui damna parentum,
Diuinaq; hominum reparasti prole ruinam,
Prole

Prole domum reparata labentem, & culmina regni
 Cum sceptris, hærede suo nutantia fulci.
 Si scelus hoc gentis, populi hoc trimina forte
 Deineruere, pijs concede parentibus, oro
 Spem saltem hanc vnam, miseris solatia rebus.
 Hoc mihi da, si sæua, tuis dum seruido iussis,
 Intrepidus tormenta tuli, cum membra sagittis
 Confoderet miseri (quas conspicias) ira tyranni.
 Scis pater (omnia enim tibi nota) vt verus in illa
 Vrbe tui vigeat cultus, quo numina ritu,
 Quàm colat ardenti studio, quos pendat honores
 Cœlitibus, dum te omnipotens veneratur in illis:
 Vnde fit, vt nostros cineres, atq; ossa Quiritum
 Mœnibus exportata, pio amplectatur amore,
 Teq; sibi nostro deuinctum pignore credat.
 Hæc ait, adiiciunt similes socia agmina voces,
 Coniuncti q; fauent meritis, flectuntq; tonantem.
 Annuit ille pijs precibus, sparsitq; serena
 Luce polum, casus vrbis miseratus acerbos,
 At loanna vterum nono iam mense gerebat,
 Incideratq; dies natali festa Sebastii:
 Tunc aras, & templa adeunt, & numina fufis
 Sollicitant lacrymis ciues, totamq; per urbem
 It clamor, Diuiq; sacris penetralibus effert
 Ossa, pijs manibus, castus veneranda sacerdos,
 Et canit ostenso diuinas pignore laudes.
 Agmine composito certatim in verba sequuntur
 Cum senibus iuuenes, patribus plebs anxia mistis,
 Vno chara vouent patriæ pro pignore cuncti.

Pignora: tunc vnus cœtu spondente senatu,
Nuncupat ex omni mansurum in secula votum,
Si tua felici soluant suffragia partu,
Augustum Ioannæ vterum, fortissime Christi
Miles, & optatam per te Deus annuat vrbi
Sollicitæ sobolem, sacra ad delubra quotannis
Natalem celebrare diem, festisq; frequentes
Indulgere choris, patres, populusq; vouemus.
Dixerat: ecce hilari accurrens Lucina tumultu
Regia tectâ subit, parcis comitata benignis,
Quas operi intentas tanto iubet esse ministras,
Fauस्ताq; nascenti puero qua sede morentur
Sidera, quo felix Getici se stella receptet
Martis, & astrigeros Iouis indulgentia uultus
Conuertat, vel quos Cyllenius erret in orbes
Oseruent, donec cœli sublimior axis
Prospera promittat, dum spõdeat optima Phœbus,
Et Phœbi soror, atq; astro Cytherea decoro.
Iussa deæ faciunt, fixosq; ad sidera vultus
Intendunt. ergo apta videns iam tempora Iuno,
Pertentans facili felicia pondera dextra,
In lucem diffundit onus: rosco ore cadentem
Excipiunt puerum Patreæ, cœlumq; benigni
Continuo inspirat vim sideris. ilicet auri
Visuram Lysi regnante hoc secula gentem:
Tum fore, qui Libyæ gentes, quas maximus Atlas
Ambit, & Oceanus rapidis circumtonat vndis,
Marte premat duro, cuius victricia signa
Campestris metuant Numidæ, Mauriq; feroces,
Quid:

22

Quiq; etiam placida populos in pace gubernet,
Et rabidos iustis concedere legibus enses
Cogat, & antiquo sua secula viuere more,
Securo vt maneant connubia casta marito,
Nec mala virginei deceptus damna pudoris
Sentiat, ad thalamos veniens cum coniuge primos.
Cumq; fide pietas, virtus, concordia, & alta
Relligio syncera dei, ceruice vagentur.
Quod simul ac tota rumor vulgauit in vrbe,
Omnia cœlicolum fusi per templa, per aras
Lætitia dant signa nouæ, populusq;, patresq;.
Protinus vrbana stipatur curia turba,
Et procerum quod in vrbe fuit, conuenit in vnum,
Seque reos voti statuunt, festosque frequentes
Instaurant cœtus, quæ pompa nepotibus olim
Solennis maneat, sua quiq; ad signa recurrunt
Artificum numerosa cohors, prælataq; longis
Ordinibus, de more, omnes vexilla sequuntur.
Demulcent teneras vario modulamine mentes,
Hinc tuba concentu rauco, non qualis ad arma
Instructas acuit turmas, sed mollis, & inter
Quæ deceat ludos, grata & spectacula Circi.
Inde choros iuuenum meditato fistula cantu
Excitat, alterno respondet tibia flatu,
Tibia: quæ superum templis, & amica theatris,
Nec lautis regum, procerumq; incognita mensis,
Permistos amat are sonos, cantusq; tubarum
Prouocat, ærataq; ciet toto æquore classes.
Parte alia gemmis, & molli stamine Serum

Ornatas ducit mater itudiosa puellas,
Et monet ad citharam, pulsataq; cymbala gressus
Compositis glomerare modis: superantia fulgent
Colla niues, auro inclusæ spectantur Eoi
Diuitiæ maris, hîc Adamas pretiosus, & ignes
Ardentes referens Opalus, viridisq; Smaragdus,
Gaudet Onix maculis, niueæ prælata colori
Sardonychis, reddit violas Amethystus, & auri
Palliores Hyacinthus amat, miscetur in vnum
Quicquid Erythreis Arabes misistis ab oris,
Decolor aurifera quod colligit Indus arena,
Quærit & extremis Gangeticus accola ripis.
Flore viæ, viridiq; fores, & limina Myrto
Velantur, surgunt extructæ floribus aræ.
Mascula thura focis adolent, & nube Sabæa
Caligat confusa dies, sparguntur odores,
Quos Oriens, quos Auster habet, quos vltima mûdi
Nutrit odoratis regio ditissima lucis.
Fœmineus quæ vela labor varia arte figurat,
Parietibus tendunt, & molli retia textu.
Hinc, atq; hinc acûs veterum referentia patrum;
Belgica continuo postes aulæa tenore
Obducunt, celsis pendent depicta fenestris
Stragula, quæ Babylon mittit, quæ Persia diues.
Visendi cupide matres, è turribus altis
Prospectant, funduntq; Citri de flore liquorem.
Hinc deuota deo sequitur manus, vndiq; sacri
Conuenere viri, iungit sub paupere tecto.
Quos verè pietatis amor, quos legibus arctis

Astrinxit

Astrinxit curis cœlestibus æmula virtus,
Scire nec humanæ patitur commissa vitæ.
Quisq; salutiferæ crucis aurea signa sequentes,
Alternis recinunt modulatos vocibus hymnos.
Emicat aurata, niueaq; in veste sacerdos,
Et pia pontificum turba, stipante senatu.
Progreditur: lætis redemiti tempora ciues,
Reliquias bone diue tuas, venerabile pignus,
Præsidiumq; vrbis certum, nostræq; salutis,
Antiqui ad templi veneranda sacraria sistunt.
Non aliter quondam lætos duxere triumphos
Romulidæ, cum post captas Carthaginis arces,
Aut post edomitos superato Tigride, Parthos,
Gentibus aut victis, quas flauus perluit Ister,
Laurigeræ peterent capitolia celsa quadrigæ,
Postq; ducem fremeret geniali carmine miles,
Martiaq; insolito resonarent mœnia plausu.
Mactæ dei nobis date munere, rex date Diuûm
Mactæ patrocinio, cui mollis inertia primos,
Nec luxus deses, nec mentis praua libido,
Sed studium veri, virtusq; exercuit annos:
Cui nec per segnes horas transacta fugaci
Decursu, nec per somnos eluditur ætas:
Noxia non vires hebetant, non otia sensus:
Sed vel in armorum lustris, vel ad horrida sæuis
Teliqua feris, durum firmat patientia corpus,
Ne desueta graui concedant membra labori:
Vel prisca impendis doctis annalibus æui,
Quæ curis erepta vacant momenta, legendis,

Vnde,

Vnde, vel antiquos exemplo iuice mores
Induis, aut fluidæ promissæ crœna iuuentæ,
Doctus, vt arbitrijs permiffa procacibus, altùm
Caligat mens cæca fui, fucifq; malignæ
Capta voluptatis, Cirœis certius herbis,
Horrendas facies, & tetra in monstra fatifcit.
Viue diu felix, & auis da fera nepotes,
Natorum natos, stirpemq; in fecula longam
O ô fi liceat thalamis præludere carmen
Connubiale tuis ! quales per compita plaufus
Maieftate patres, focia cum plebe, remiffa,
Attollent ! pulchra faciet te prole subinde
Tanto digna thoro, cum virgo augufta parentem,
Gaudia quis lætæ, quis motus temperet vrbis ?
Munera tunc alacres, noua tunc fpectacula, regni
Securi ciues, votis maioribus edent.

L A V S D E O .

Excudebat Francifcus Correa. 1576.